

և չենք յիշեր թէ ո՞րն է բանաւոր փա-
փագանաց յարմար առարկան : Հոգե-
բու մէջ կը ձգենք մենք զմեզ , զեղիւ-
թեամբ կը շուայտանանք , ու տարտա-
մուծեան լաբիւրինթոսներու մէջ կը
թափառինք , ինչուան որ ծերութեան
խաւարը սկսի պատել մեր վրայ և ան-
հանգստութիւնն ու սրտի անձկութիւ-
նը ամէն կողմանէ խափանեն մեր ճամ-
բան : Ի՞նչ ատեն ետեւ կը դառնանք և
սարսափով ու տիրութեամբ և ստրջա-
նօք կը նայինք մեր անցեալ կենացը վը-
րայ , ու կը փափագինք , թէպէտ և շատ
անգամ՝ ի զուր , որ չըլլայ թէ թողունք
առաքինութեան ճամբան : Լըրանի ա-
նոնց , որդեակ , որ եթէ քու օրինակէդ
չյուսահատիլ սորվին , ու յիշեն թէ ո՞ր
չափ ալ երեկոյացած ըլլայ օրը ու ի-
րենք ալ ուժէ ինկած , մէկ ճիգն մը
կը մնայ ընել , վասն զի պէտք չէ յու-
սահատիլ ամենևին ուղղութեան ճամ-
բան գալու . անկեղծ ջանքը անօգնա-
կան չմնար . մոլորեալ մը կրնայ վերջա-
պէս ճամբու դալ՝ յետ ամենայն սխալ-
մանց . և ով որ ոյժ ու զօրութիւն կը
խնդրէ՝ ի վերուստ , վտանգներն ու դը-
ժուարութիւնները առջևէն ճամբայ
կը բանան : Վնա հիմա , որդեակ , գնա
հանգչէ , յանձնէ զքեզ Լիւնակալին
խնամոցը , ու երբոր նորէն առաւօտը
զքեզ աշխատանքի կը հրաւիրէ , սկսէ
դարձեալ քու ճամբորդութիւնդ ու քու
կեանքդ , , :

ՃՈՆՍԸՆ ԱՆԳՂԻԱՅԻ

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ԱՌԱՅԻ

Ծարդուն սիրտը չքաշեր լաւաբարոյ տղայ մը
լացընէ տալու . բայց զանիկայ խնտացընէլ՝ շատ
անգամ աւելի մեծ յանցանք է :

Նայէ որ տղոց ծիծաղը ոչ զսպես ոչ աւելցը-
նես . անիկայ ինքիւն կը դադրի :

Հատ քիչ անգամ տղոց լացը զգման նշան է :

Տղաք զուարթ են , բայց ոչ ծաղրածու : Թէ որ
այդ բնութիւնն ստանան , դաստիարակաց յան-
ցանքն է :

ԴՈՄԱՋԵՈՅ

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆՔ

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

ԱՌ ԱՍՏՈՒԱԾ

Սե՛ծ ես Լստուածդ եթերաց .
Հանուրք պատմեն ըզքո կար ,
Թի՛ե եւ ի լոյս քօղազգած
() Կածկիս ի մտացըս տրկար .

Որպէս ըզծով անյատակ՝
Ճըմարտութեան դու անդունդ
Օ անբաւն առնես պարափակ
Յաւերժական ի յանհունդ :

Ի սլաց դարուց սրբաթեւ
Լըկեր դու զակրն թափանց .
Հազարք ամաց են առ քեւ
Որպէս զերէկն որ էանց :

Վիշեր էր լակ ու անյարդար .
Լստեղք ունայն , տիւ ունայն .
Լըձակեցեր մի բարբառ ,
Ել յոչընչէ ամենայն :

Լսացեր դու , եւ կացին
Հոյք աշխարհաց յանդիման ,
Պարզեցան յոտըս քոյին
Երկնից կամարք ման ի ման :

Յարեաւ արեւ լուսակէզ
Յառագաստէն տիրանուէր ,
Որպէս հըսկայ յասպարէզ
Խաղայր յերկինս եւ հըրճուէր :

Վառ ասացեր , եւ անծիր
Լմիութեցաւ ծով յեզերս ,
Ս ազեալ յալեաց եւ երկիր
Ողջունելով զտիեզերս :

Վաղտնի ճաճանչ քոյդ լուսոյ
Ճառագայթեաց յերկիրս աստ ,
Սարդ ուրեք չէր , ու ի հողոյ
Թափեաց ըզնա քոյին դաստ :

Ո՛հ, վայրանկեալ գետնամած
Հայել չիշխէ 'նդ քեզ ի վեր,
Եւ չընշու քոց երեսաց
Ենէջ ի նմա շողայ դեռ:

Եւ փափագէ եւ յուսայ
Շրջփեալ ընդ յոյս եւ ընդ ահ.
Տիեզերաց գիրկըս տայ
Եւ յապագայն կայ վըստահ:

Վան զըզգալիս անդրագոյն
Ձրգէ զնա իղձ անհընար,
Խրախոյս ւուղղեակ է հոգւոյն
Բստեղծողին իւր բարբառ:

Ո՛վ դու բարբառ գերազօր
Որ շնչեցեր զսէր նախկին,
Դու ի մըտացս ազդես խոր,
Խօսիս ի սիրտըս ներքին:

Եւ ճողոպրեալ ի փոշոյս՝
Յոր արգելեալ նըւաղին,
Եւ քեզ սլանան թեւք հոգւոյս,
Խորհուրդքս ի քեզ խաղաղին:

ՅՈՎՍ. ԳԱԲՐԵԱՆՅԱՆ

ԻՄԱՍՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ

Պղատոնի փիլիսոփայութեան համառօտ քո-
վանդակորիւնը:

Պղատոնի վարուց նկարագիրը ուրիշ
անգամ տուած ենք Բազմավիպիս մէջ:
Հիմա կ'ուզենք իր փիլիսոփայութեան,
որ այնչափ հռչակաւոր է (թէպէտ եւ
ունի ծուռ մասեր), համառօտ բովան-
դակութիւնը ներկայացնել:

Եւս անուանի իմաստասէրը իր տաս-
նըվեց տարուան եղած միջոցը՝ հանդի-
սատես եղաւ Սիկիլիոյ արշաւանացն ու
անոր թշուառ ելիցը. քանի մը տարի
ետքը՝ տեսաւ Լէնքի առումն ու ե-
րեսուն բռնաւորաց հաստատուիլը, ո-
րոնց իշխանութիւնը ութը ամիս տեւե-

լէն ետքը՝ վերցուեցաւ, եւ ռամկապե-
տութիւնը դարձեալ հաստատուեցաւ:
Լէնքի մէջ: Վսանըինը տարուան
որ եղաւ, լացաւ Սոկրատայ՝ իր վար-
ժապետին մահը: Եւս թշուառու-
թիւններն ու խռովութիւնները հաւա-
նականապէս եղան պատճառ, որ Պղա-
տոն ճանապարհորդութիւններ ըրաւ
դէպ 'ի Խալիս, Կիւրենէ, Լաքիպոս.
եւ այն տեղերը կը քննէր կը հետազո-
տէր թէ արդեօք իր հայրենեաց կա-
ռավարութենէն աւելի հաստատուն
կառավարութիւն մը կրնա՞ր գտնաւ:
Ետքը, քառասուն տարուան, դէպ 'ի
Սիկիլիա ճանապարհորդեց Լատիա լե-
ռը տեսնելու համար. հոն Պիտոնիսիոս
Սիրակուսացին ուզեց ծանօթանալ հե-
տը: Բայց Պղատոն զայրացնելով ըզ-
բռնաւորը, անարգ գերւոյ մը պէս
ծախուեցաւ. եւ ետքը ազատելով իր
գերութենէն՝ դարձաւ իր հայրենիքը,
ուր ամենեւին քաղաքական գործոց մէջ
չէր մտնէր: Իր ճանապարհորդութիւն-
ներուն, եւ իր ընթերցմունքներուն մի-
ջոցովը տեղեկանալով այլ եւ այլ փիլի-
սոփայական դրութեանց, ջանաց միա-
բանելու զանոնք մէկմէկու հետ, եւ նոր
դրութիւն մը հնարեց. որուն վարդա-
պետութիւնները յայտնեց հետեւեալ
երկասիրութիւններով: Եւթիւս, կամ
Յաղափս Սիբոյ, զոր մեր նախնիքը թարգ-
մանած են. Կլեոն, կամ Պարթս Կալա-
քաղոյ. Փեդոն, կամ Յաղափս Հոփոյ.
Սոկրատայ Զառափոլութիւն կամ Պարա-
խանի, նոյնպէս թարգմանեալ 'ի նախ-
նեաց. Կրատիլոս, կամ Յաղափս Յափո-
լետան անուանց. Թեյէթէս, կամ Յաղափս
Գիփոլետան. Իմաստասէն. Բաղադափէս.
Պարմենիդէս, կամ Յաղափս Գաղափարաց.
Փիլէբոս, կամ Հելլափարոլետան. Խրախ-
ճան, կամ Յաղափս Սիբոյ. Փեդրոս, կամ
Յաղափս Գեղեցիկ. Ալէքսիդէս Ա, կամ
Յաղափս Բնութեան Դարդոյ. Ալէքսիդէս
Բ, կամ Յաղափս Աղօթից. Հիպոկարթոս,
կամ Արծաթափարոլետան. Սիբոյ, կամ
Յաղափս Իմաստասիրութեան. Թեափէս,
կամ Յաղափս Իմաստասիրութեան. Բարիդէս,
կամ Յաղափս Բարեխառնութեան. Լադէս,